

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

13. Nunnius Regem Bungi ad profess. fidei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

ad pectus intexta signati, tum P. Nunnius suo cum interprete Ioanne Fernande. Venit his obuiam in palatij area nobilium globus à quibus in aulam inducti capacem, ab rege prodeunte accipiuntur humaniter, manu enim prehenfa Nunnij, Pater aduena! inquit, hunc puto in vita mihi summe carum & memorandum diem illuxisse, nam videor tecum P. Magistri Francisci accessu beari denuo, quem ego amabam plurimum, & tanti faciebam, vt nec plaris me ipse facerem quibus] dictis cum illo eiusque interprete conclauē interius subiit, admittis etiam alumnis quatuor seminarij Goani quorum vilus est mirari habitum & ornatum.

13.
Nunnius Regem Bungi ad professi-
dei.

Illic Nunnius quam multis rationibus valuit hominem quaterere, & procrastinantem vrgerē ad sacram baptismā, & professionem apertam Christiani. Datam sæpe ab illo eius rei fidem; ore Patri Francisco Xaverio; Proregi per literas; nunc ab eo de cælo, ab isto ex India promissum reposci, ad hoc se Goa ab utroque missum, Beatum vero se si tot periculis hoc assequeretur præmij, vt suo cum Regno tantum Principem Deo consecraret; secuturum enim quo præisset populum vniuersum, qui cunctandi causam in eius exemplum, omnem referebat, promptus alioqui, regem quocumque præcederet subsequi. Quare etiam atque etiam cogitaret, non se modo vnum, fieri reiecti Dei & salutis reum, sed quoscumque haberet suo imperio subiectos. Proin si adeo seueram vel sui vnus rationem Deo esset daturus, quanto duriorē tot pereuntium, cunctatione hac animarum? Ad hæc meditatō Rex [dolere se conditionem temporum miseram qua compelleretur in commodiora reicere, quæ tunc nisi spe perexigua, & grandi periculo tentarentur. Sibi adhuc manus, suorum tredecim sanguine stillare quos morte multasset; non esse cum iis extinctum ignem repressi perduellionis; mense necdum elapso, foueri à multis doloso sopitum cinere, qui si possent priuatos ambitus, boni publici colore illinere, viderique ad arma religionis studio, non regis odio confugisse, habituri essent finitimos reges coniurationis socios & auxiliares; sibi vero prorsus tantum virium non fore, vt illos foris, simul domi suos ab se defenderet. Quid porro inde facturum luci religionem Christianam si Regem in præsens cerneret Christianum; rex atque ipsa religio regno exciderent; & dicta voto claudens, Det inquit, mihi Deus cum meis pacem, vel securum me faxit, dum me ipsi tradam, non ablatum iri ab eo regnum meum, & ex in eius sum.] Hæc verè locutus sit, aut simulauerit, certè tamen, sed multos post annos præstitit. Tunc vel regni iacturam timeret, vel Epicureæ suæ sectæ libidinibus teneretur, multis licet instantem, optatis vacuum dimisit Nunnium; nec committi cum Bonziis in suo & aulæ confessu passus est, ne turbis adhuc calentibus, belluina capita efferaret; quare bonis verbis repulsam prætexens, postridie in arcem rediit, misso ante discessum nobili qui patrem salutaret, inuitaretque ad agendum secum identidem de rebus diuinis: nunquam tamen vltra verba processum. Ego vero (subdit sui ipsius iam perspicacior Nunnius, quod possit etiam alios facere oculatiores) in Iaponiam

poniam ex India meis cum sociis magna confidentia aduectus Bungenis Regis Christo subiugandi, animaduerti me doceri diuinitus, conuersionem animarum humanis praesidiis, legationum & munerum splendore, & fiducia hominum non stare. Sed esse negotium diuinæ gratiæ Christum miris modis in eorum animo formantis, qui suadenti sancto Spiritui obstinatam mentem non opponunt.

Omissa ergo Bungenium messium inani expectatione, meditabatur Christum in mediterranea Iaponiæ inferre, in quibus de illo nihil esset auditum; inde ad Regem Firandi regredi aquo in Sinis acceperat literas, nisi hoc eius consilium interuertisset nuntius inopinus: cognouit enim ex Guilelmo Pereira P. Ioannem Nunnium Barretum fratrem suum Goam appulisse, mittique in Æthiopiam Patriarchæ munitum dignitate. Morbo præterea conficari cœpit, ex victu aspero, somnique incommodis, quem illic humi in storea nostri captant, & in ligno loco ceruicæ: valetudine sic affecta & languida, nec deinceps ad opus idonea nauim Goam conscendit Nouembris quarto & decimo, anni eiusdem 1556. quinto quàm Iapones attigerat mensē, & dierum quinque tempestate, inter vitæ mortisque confinia defunctus, februario proximo portum legit: relictis in Iaponia quos secum vexerat sociis, & Seminarij alumnis duobus, admissis in Societatem, à qua vice versa ille tantum olim animorum versans Fernandus Mendes Pintus, infortunatæ illius missionis motor primus ad sæculum defecit, & mare in Lusitaniam remensus errorum suorum texuit, ediditque. Oditæam, in qua tamen hunc desertionis suæ & violati Deo societatiue Sacramenti errorem siluit. Goæ Nunnium Prouinciali Gonzalo Sylueria vota quatuor professus, Cocinum Rector destinatur, vbi modum omnem præstantis vt erat operarij expleuit: Mauros & ethnicos, trimestri non toto, solenni baptismo iustravit trecentos & quatuordecim; prohibuitque ab iis iniurias Nairum, & Regis barbari Cocinensis: inspector præterea Trauancoris, Piscariæ, Choromandelis & Insulæ Manaræ & Zeilani, Christianorum emendauit instaurauitque mores. Quod autem in Zeilano domo careret Societas, hospitium illi Franciscani Patres humanissimè præbuere, ac detinere amica vi per aliquod tempus, quo item ab iis compulsus est prælectiones quotidie habere duas, alteram de subtiliori Theologia; de iure contractuum alteram. Exterminauit ex India multos hæreticos, quorum nauatæ nonnulli, libratores alij machinarum, ex Europa Lutherum Indiis inferebant; euicit à Præsidibus nauigationis ne cui extraneo commeatu pateret in Indiam, nisi qui suam Catholici fidem legitime probassent. Narrantur miræ perditorum ab eo factæ commutationes; multi vt debitam suis sceleribus mortis poenam vitarent, ad Mauros transfugæ; conciliati Deo & Proregi; suauissima eiusdem consuetudinis ratio, nihilo parcis quàm concionibus rem Christi gerebat, tradenda maxime Exercitiorum prima hebdomade, qua tum adhuc dum esset Bazaini, duodeviginti eodem tempore exercebat. Iam in pactis conuentis, quorum est

14.
Nunnij ex
Iap. in India
redit. & gesta
reliqua;

Cocini.